

PSALMII
CARTEA A TREIA
Psalmul 75

Către mai marele cântăreților – „Nu
nimici” – Un psalm al lui Asaf – O cântare

6 *Căci nici de la Răsărit, nici de la Apus,
nici din pustiu nu vine înălțarea.*

7 *Ci Dumnezeu este Cel ce judecă :
El coboară pe unul, și înalță pe altul.*

8 *În mâna Domnului este un potir, în care
fierbe un vin plin de amestecătură.*

*Când îl varsă, toți cei răi de pe pământ
sug, îl sorb și-l beau până în fund !*

9 *Eu însă voi vesti pururi aceste lucruri ;
voi cânta laude în cinstea
Dumnezeului lui Iacov.*

10 *Și voi doborî toate puterile celor răi :
puterile celui neprihănit însă se vor înalța.*

Psalmul 76

Către mai marele cântăreților – De cântat
cu instrumente cu corzi –

Un psalm al lui Asaf – O cântare

1 *Dumnezeu este cunoscut în Iuda,
mare este Numele Lui în Israel.*

2 *Cortul Lui este în Salem,
și Locuința Lui în Sion;*

3 *acolo a sfărâmat El săgețile,
scutul, sabia și armele de război. –
(Oprire)*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

4 *Tu ești mai măreț,
mai puternic
decât munții răpitorilor.*

5 *Despuiți au fost vitejii aceia plini de
inimă, au adormit somnul de apoi ;
n-au putut să se apere,
toți acei oameni viteji.*

6 *La muștrarea Ta, Dumnezeul lui Iacov,
au adormit și călăreții și cai.*

7 *Cât de înfricoșat ești Tu !
Cine poate să-Ți stea împotriva
când Îți izbucnește mânia ?*

8 *Ai rostit hotărârea
de la înălțimea cerurilor ;
pământul s-a îngrozit
și a tăcut,*

9 *când S-a ridicat Dumnezeu
să facă dreptate*

*și să scape pe toți nenorociții de pe
pământ. – (Oprire)*

10 *Omul Te laudă chiar și în mânia lui,
când Te îmbraci
cu toată urgia Ta.*

11 *Faceți juruințe Domnului Dumnezeului
vostru și împliniți-le !*

*Toți cei ce-L înconjoară să aducă daruri
Dumnezeului celui înfricoșat.*

12 *El frânge mândria domnitorilor,
El este înfricoșat pentru împărații
pământului.*

[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

Foaia Creștinului

- Editorial
- George Whitefield
- Descătușat de chinuri
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Strig cu glasul meu către Dumnezeu,
strig cu glasul meu către Dumnezeu,
și El mă va asculta”. [PSALMUL 77 : 1]

Editorial. Tatăl ulanilor noștri (II) [Ulanul era: „Militar din cavaleria ușoară a armatei”. DEX]

Următoarea și ultima lui funcție a fost de șef al regimentului de bosniaci; în aceasta a avansat până la general-locotenent, a devenit cavaler al „*Ordens pour le merit*” și al ordinului vulturului negru.

El trecea drept unul dintre cei mai veseli comandanți de cavalerie ai armatei și și-a păstrat reputația în greaua campanie militară din 1794 împotriva Poloniei.

Dumnezeu i-a ocrotit viața în mod minunat ; uniforma lui, șeaua lui au fost străpunse de gloanțe, calul lui a fost rănit, dar el a rămas neatins, chiar și atunci când în lupta corp la corp, unul dintre oamenii lui l-a scos din mijlocul dușmanilor.

Înainte a unei lupte serioase, s-a adresat odată trupelor sale cu următoarele cuvinte. „*Totul a fost chibzuit temeinic și atent, am făcut și ceea ce aduce binecuvântarea pentru toate lucrurile, L-am implorat pe Domnul Dumnezeu pentru sprijinul Său. Dar dacă nu câștigăm, atunci numai voi sunteți de vină !*”

Modul lui cast de viață era cunoscut. El n-avea, așa cum spunea aghiotantul lui, o religie de dogme, ci el voia să trăiască creștinismul. Același aghiotant a mărturisit și despre Guenther :

„*Neîngrădit de vreo legătură a vieții sociale, duhul lui se avântă acum deja mai sus de goana și agitația meschină a lumii.*”

El nu se atingea nici de bere, nici de vin, punea în fața ofițerilor, care după rânduilele de atunci trebuiau să fie musafiri zilnici la masa lui, mâncare și băutură din belșug, dar el personal nu mânca decât hrana ca soldații lui : o supă cu o bucată de carne înăuntru.

El nu vorbea niciodată despre cei absenți și nu tolera aceasta din partea nici unui subaltern, de aceea au rămas departe de el toate flecărelile și pălăvrăgelile zilnice.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Din salariul lui mare lua pentru persoana sa numai 300 de taleri; ceea ce nu era necesar din restul pentru masa ofițerilor, se dădea săracilor.

El îl privea pe oricine care se apropia de el în nevoie și suferință, ca dat în îngrijirea lui și proceda conform acestui lucru. El a uscat multe lacrimi de văduve și a înlocuit de multe ori caii ofițerilor săraci, pe care îi pierduseră.

Ușa lui era deschisă pentru oricine. Filantropia și condescendența lui erau cunoscute până departe în țară, deoarece în multe sale călătorii parcurse mereu pe cal, intra aproape numai în colibeale oamenilor simpli, unde își găsea apoi culcușul pe laviță. -

El a rămas până la bătrânețe un călăreț temerar și a purtat lancea cu o îndemănare neîntrecută. Ziua lui începea regulat la ora patru dimineața; îndată ce era îmbrăcat și fusese singur cu Dumnezeu lui, ziua aparținea datoriei de soldat, până o încheia seara la ora 11, cu citirea liniștită a Scripturii.

El se exprima adesea, că fiecare creștin ar trebui să știe când urcă pe cal, că el slujește Domnului în felul acesta și că Domnul este cu el.

Astfel că a fost cu o zi înaintea morții sale, pe 21 aprilie 1803, pe cal în fața frontului, pe o ploaie foarte mare. În dimineața următoare caii au fost iar chemați și generalul gata îmbrăcat ; dar slujba lui pământească se sfârșise, Domnul l-a chemat acasă. Aghiotantul intrând, l-a găsit mort. Ce altceva se poate scrie sub o astfel de viață, decât mărturia : Creștin și viteaz !? – N-a fost aceasta o viață minunată în cinstea lui Dumnezeu ?

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: Anul III - Georg von Viebahn, BERLIN, 1898 Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate, Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15 GEORGE WHITEFIELD

Lucrarea sa în cele două continente a ajuns la sfârșit pe data de 30 septembrie 1770.

Cu o zi înainte, un prieten l-a sfătuit să se oprească de la predicarea Evangheliei. Era în Nowburyport, Massachusetts, în cea de a șaptea călătorie în America.

„Domnule, nu mai ești bun de nimic, decât să te așezi în pat” i-a zis prietenul. „Cu adevărat” zise Whitefield. Apoi bătu din palme și privi spre cer zicând :

„Doamne Isuse, sunt obosit în lucrul Tău, dar nu de lucrul Tău.

Dacă nu mi-am terminat lucrul mai lasă-mă odată să vorbesc despre Tine, să pecetluiești adevărul Tău, să vin acasă și să mor”.

Seara a predicat din textul : „Cercetați-vă să vedeți dacă voi înșivă sunteți în credință”. Între altele el a zis :

„Soarele meu a răsărit și prin ajutorul cerului am dat lumină multora. Acum e spre apus ... o, nu, e să răsară la zenitul gloriei nemuritoare ...

Trupul meu e epuizat, dar duhul meu se întărește. Ce mult aș vrea să predic veșnic pe Cristos. Dar mor să fiu cu El”.

Din cauza obiceiului său să se scoale la ora 4, el și-a trimis ascultătorii acasă, și la ora 10 s-a dus să se culce.

Pe la ora 2 noaptea a făcut o criză de astm. După ce s-a mai liniștit a început să se roage pentru cei nemântuiți, pentru copiii orfani ce-i îngrijea la Betezda.

Pe la ora 6 dimineața a murit pe genunchi rugându-se. Și-a încetat munca și a mers să-și primească răsplata.

[Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

26. Descătușat de chinuri

„Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte ?”

Cine pe pământ mă va descătușa din ghearele propriei mele naturi păcătoase?

Această întrebare pusă odinioară de apostolul Pavel și-o pun și astăzi milioane de oameni.

Această întrebare tulbura și pe doi psihiatri, soț și soție, la o consultare în cabinetul lor din Chicago.

Ei discutau calea cea mai bună pentru a elibera un pacient dintr-o situație serioasă.

Dr. Lena Sadler a rugat pe soțul ei Dr. William S. Sadler să vadă pe una din pacientele ei, „o femeie fină, foarte bine educată”. Pacienta nu mai răspundea la întrebări.

După consultări și consfătuiri, Dr. William Sadler a spus soției sale că nu trebuie să se aștepte la vreo îmbunătățire mai însemnată până când viața pacientei nu va fi pusă în ordine și nu vor fi îndepărtate numeroasele cauze psihice.

La întrebarea cât timp va dura acest lucru, el răspunde :

„Probabil un an sau chiar și mai mult”.

Acum să dăm cuvântul Dr. William Sadler care va spune ce s-a întâmplat.

Imaginați-vă ce surpriză atunci când această pacientă a intrat în cabinetul meu câteva zile mai târziu și m-a informat că tulburările sale au dispărut, că lucrurile pe care cu câteva zile mai înainte mă asigură că nu poate să le facă niciodată, le-a făcut deja pe toate ; că tot ce i-am cerut să întreprindă pentru vindecare a fost pus în aplicare.

Ea și-a reclădit complet viața socială, familiară și personală, a făcut numeroase mărturisiri și a îndeplinit o mulțime de ture de forță pentru a-și pune în ordine toate relațiile, recunoscându-și greșelile.

Am întrebat-o uimit cum a putut face toate aceste lucruri extraordinare în mai puțin de o săptămână, cum a reușit să facă această mare întorsătură în atitudinea față de ea însăși și față de cei din jur. Ea îmi răspunde zâmbind :

„Dr. Lena - soția dvs. - **m-a învățat să mă rog**”. (*Theory and Practice of Psychaitry*, St. Louis, C. V. Mosby Co., 1936, p. 1075)

Fără ședințe lungi și costisitoare la un psihiatru, femeia și-a mărturisit păcatele lui Dumnezeu și față de alții, ceea ce i-a adus imediat vindecare și învioreare așa cum a promis Isus : „**Vă tas pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte**”. (Ioan 14 : 27)

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „**Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu**”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „**Fiindcă plata păcatului este moartea ...**”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... **darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru**”. [Romani 6 : 23]

„**Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !**”

„**Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]